

med til at anvende Tid og Arbejde paa den fortsatte Forhandling. Men det kan jo være, at det gaar bedre; det kan jo være, at Indenrigsministerens Ord her ikke har en saadan Betydning, som man i Almindelighed lægger i dem.

Jeg vilde for mit Vedkommende have kunnet bidrage til at afslutte første Behandling forholdsvis hurtigt. Det var min Mening i Fredags at tage Ordet, selv om Klokken var lige ved 4. Da den var et Kvarter eller 10 Minutter i 4, havde jeg Lyst til at faa Ordet, var rede til det og vilde kunne have svaret, inden Klokken var 4, idet jeg vilde have svaret ganske kort, og det viste sig ogsaa, at det var Venstres Ordførers Mening at slutte af, saaledes at der kunde være blevet Tid dertil. Hvis Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard, havde afpasset Talens Længde noget mere efter Talens Indhold, tror jeg ogsaa, det vilde være lykkedes. Nu faar jeg først Ordet i Dag, og saa byder almindelig Høflighed, at jeg svarer noget udførligere, end jeg ellers vilde kunne have nøjedes med at svare, paa de Indvendinger, der er fremført særlig fra den højtærede Ministers Side, end hvis jeg i Fredags kunde have bidraget til første Behandlings Afslutning og derved Udvalgsbehandlings Paabegyndelse. Jeg følger kun til, at medens der fra Socialdemokratiets Side, det radikale Venstres Side og det konservative Folkepartis Side kun er optraadt een Ordfører for hvert af disse Partier, og ingen af disse har lagt uforholdsmæssigt stærkt Beslag paa Tiden, saa er man fra Venstres Side optraadt med ikke mindre end 5 Talere i denne Sag, nemlig foruden den højtærede Minister og Partiets officielle Ordfører, som ingenlunde har været kort, 3 andre Talere. Nogen umaadelig Hast med at faa Sagen til Udvalg har der altsaa ikke været vist fra Regeringspartiets Side.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at min Stilling undrede ham, og i Slutningen af sin Tale antydede han næsten, at det var politiske Opportunitetshensyn, særlig Hensyn til det radikale Venstre med Hensyn til et muligt Samarbejde efter Valgene, der havde bestemt det Partis Holdning, som jeg tilhører, saaledes at vi ikke stod som saa rene, klare og ubetingede

Tilhængere af Enkeltmandskredssystemet, som Ministeren havde Grund til at forventte. Jeg maa bestemt afvise en saadan Antydning. Ministeren vil ikke i min Tale kunne paavise et eneste Punkt, hvor jeg fornægtede Interessen for at komme til Enkeltmandsvalg, naar det kan ske under Opretholdelsen af den fulde politiske Ligelighed, som vi nu har opnaaet. Jeg ser da ogsaa, at Venstres Presse Landet over erklærer, at jeg ingenlunde stillede mig uvilligt, snarere velvilligt, til et alvorligt Arbejde for at undersøge, om man kan komme tilbage til Enkeltmandsvalg. Den ærede Minister anførte det, han kaldte Odense-Programmet, der har krævet Enkeltmandsvalg, og mente, at hvis vi ikke var mere ivrige fra vor Side efter at gennemføre de andre Punkter paa Odense-Programmet end efter at gennemføre det, der stod om Valgloven, saa blev der ikke megen Iver, og saa behøvede man ikke at beskæftige sig saa stærkt, som man har gjort, paa Møder og i Presse med Odense-Programmet. Men dertil vil jeg sige, at der findes i Odense-Programmet, i de 17 Punkter, ikke et Ord om Valgloven. Som jeg sagde i min første Tale — Ministeren maa have misforstaaet mig eller ikke have kendt Sagen tilstrækkeligt —, var det saaledes, at fra en enkelt Valgkreds, jeg tror, Nykøbing Falster, blev Spørgsmaalet om en Valglovsrevision rejst, og i den Anledning udtalte Kongressen — ikke som et Punkt i Odense-Programmet, men som en særskilt Beslutning, der i og for sig gælder lige saa meget, det er klart —, at hvis dette Spørgsmaal kom for, ønskede man at vende tilbage til Enkeltmandskredsen under Forudsætning af, at det skete under fuld Opretholdelse af den politiske Ligelighed, som vi har naaet. Det var Grundlaget for min Tale forleden og er det fremdeles.

Den højtærede Indenrigsminister anførte en Udtalelse af mig fra Vinteren 1919—20, hvor jeg varmt gav min Interesse for at bevare Enkeltmandskredssystemet til Kende. Ja vel, det gjorde jeg. Der kunde anføres mange, mange flere Udtalelser fra tidligere Aar. Der kunde fra endnu tidligere Aar anføres mange Udtalelser fra Socialdemokratiet med mig som Ordfører om, at vi holdt paa det gamle